Τα κινήματα ειρήνης και η πραγματική ειρήνη (Αρχιμ. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 5 Ιανουαρίου, 2012

Τα «ειρηνιστικά κινήματα είναι πολύ παραπλανητικά. Αν έχετε προσέξει, ομιλούν μόνο για ειρήνη. Γιατί μόνο **περί ειρήνης, και όχι περί ελευθερίας**; Η ελευθερία δεν είναι δώρο Θεού;

Οι «ειρηνιστές» ομιλούν για ειρήνη εξωτερική. Η εσωτερική ειρήνη που πάει; Όταν ο άνθρωπος δεν έχει εσωτερική ειρήνη, όταν δεν ειρηνεύσει με τον Θεό, ακόμη κι αν δεν έχει εξωτερική αναταραχή, εξωτερικό πόλεμο, θα τρώγεται με τον εαυτό του. Θα τρώγεται με τα ρούχα του. Θα μαλώνουν ο πατέρας με τα παιδιά, η γυναίκα με τον άνδρα, οι πεθερές με τις νύφες. Θα γίνεται πόλεμος. Θα είναι πεδίο συρράξεως το ίδιο το σπίτι μας, αν δεν έχουμε εσωτερική ειρήνη. Τι μιλάμε περί ειρήνης εξωτερικής, όταν απουσιάζει η εσωτερική ειρήνη;

Καλή και η εξωτερική ειρήνη. Προηγείται όμως της εξωτερικής η εσωτερική ειρήνη, η ειρήνη από τα πάθη, η ειρήνη των τέκνων του Θεού. Αυτός που έχει την πραγματική ειρήνη, την έχει ακόμη και στον πόλεμο. Εν αντιθέσει με αυτούς που φωνάζουν για την ειρήνη και βγάζουν τα μάτια τους μεταξύ τους στις «πορείες ειρήνης». Ειρηνιστές και οι μεν και οι δε!

Η **ειρήνη την οποία θέλουν οι «ειρηνιστές», είναι μόνο εξωτερική. «*Μη μου τους κύκλους τάραττε*». Να μην έχουμε πολέμους, για ν' απολαμβάνουμε αμέριμνοι τα αγαθά της ζωής, τις ηδονές μας.** «Ίνα εν ταις ηδοναίς ημών δαπανήσωμεν». Ο πόλεμος, η επιστράτευσις, μας στερεί από ηδονές. Μας στερεί από τα «αγαθά της ζωής», από τον πλούτο, από την σάρκα, τα γλέντια, τις διασκεδάσεις. Δεν μπορούμε να τα έχουμε αυτά, όταν είμεθα σε επιστράτευση. **Να έχουμε, λοιπόν, ειρήνη, για να έχουμε τα πάθη μας ασύδοτα, να τα ικανοποιούμε.** Μα αυτή η ειρήνη δεν είναι αληθινή, δεν είναι κατά Θεόν· αυτή είναι ψευδής, επίπλαστη, όπως λέγει ο άγιος Ιάκωβος για την σοφία: «*Ουκ έστιν αύτη η σοφία άνωθεν κατερχομένη, αλλ' επίγειος, ψυχική, δαιμονιώδης*».

Και αυτού του είδους η ειρήνη τέτοια είναι, «*επίγειος, ψυχική, δαιμονιώδης*»· δεν είναι ειρήνη «*άνωθεν κατερχομένη*». Η «*άνωθεν κατερχομένη*» ειρήνη, «*η υπερέχουσα πάντα νουν*», είναι η ειρήνη η εσωτερική, η ειρήνη από τα πάθη.

Εάν όλοι οι άνθρωποι ακολουθούσαν τον νόμο του Θεού, δεν θα υπήρχε πόλεμος. Δεν θα υπήρχαν έριδες μεταξύ των ανθρώπων. Παντού θα βασίλευε η ειρήνη και η αγάπη του Θεού. Κακός ο πόλεμος. Αλλά προτού να στραφούμε κατά του πολέμου, να στραφούμε κατά της αμαρτίας**. Όταν υπάρχει αμαρτία, θα υπάρχει και πόλεμος.** Όσο υπάρχει πλεονεξία και κακία, θα υπάρχει και πόλεμος. **Το μεγαλύτερο και φρικιαστικώτερο κατεστημένο είναι η αμαρτία**. Εάν, λοιπόν, ειπούμε «Κάτω η αμαρτία», ταυτόχρονα λέγουμε «Κάτω ο πόλεμος».

Σήμερα, φυσικά, οι πόλεμοι θα είναι απείρως φρικαλεώτεροι, αν ποτέ γίνουν με τα πυρηνικά όπλα και όχι με τα συμβατικά. Θα είναι απείρως αγριώτεροι. Δεν έχουμε σήμερα εκείνα τα βασανιστήρια που έκαναν τότε, αλλ' όταν μ' ένα μέσο σημερινό, με την πυρηνική ενέργεια, καθιστάς και τους απογόνους των ανθρώπων αναπήρους, τι αγριότητα είναι αυτή; Την εποχή εκείνη έπιαναν κάποιον, τον βασάνιζαν, πέθαινε από τα φρικτά βασανιστήρια, τελείωνε η ζωή του επί της γης. Για τους απογόνους του δεν υπήρχε κανένα πρόβλημα. Τα παιδιά του μεγάλωναν φυσιολογικά. Σήμερα μπορεί και να μη πεθάνει ένας άνθρωπος, απλώς να πάθει μια βαριά αρρώστια. Οι απόγονοί του όμως, πολύ πιθανόν, θα γεννηθούν είτε διανοητικώς ανάπηροι είτε τυφλοί είτε δεν ξέρω με ποιες άλλες αλλοιώσεις.

Κάποιος συγγραφεύς λέγει: «*Δεν γνωρίζω με τι όπλα θα γίνει ο τρίτος παγκόσμιος πόλεμος. Γνωρίζω όμως, με τι θα γίνει ο τέταρτος». Και προσθέτει: «Ο τέταρτος παγκόσμιος πόλεμος θα γίνει με πέτρες*». Δηλαδή θα εξαλειφθούν τα πάντα από την γη, δεν θα υπάρχει πολιτισμός, δεν θα υπάρχει τίποτε, και αν ξαναπολεμήσουν οι άνθρωποι, μόνο πέτρες θα πετάει ο ένας στον άλλο.

Αν οι λαοί εφήρμοζαν όσα είπε ο Κύριος, δεν θα υπήρχαν πόλεμοι. Πόλεμοι υπάρχουν ακριβώς διότι δεν εφαρμόζουμε την διδασκαλία του Κυρίου. Υπάρχει ένα δένδρο, το οποίο δεν το ποτίζουμε, δεν το καλλιεργούμε, και θέλουμε να πάρουμε καρπούς. Πως θα πάρουμε καρπούς;

Αν, λοιπόν, ο Χριστός θεμελιωθεί στην καρδιά κάθε ανθρώπου, τότε και μεταξύ των λαών δεν θα έχουμε προβλήματα. Αυτή τη στιγμή όμως, όπως έχουν τα πράγματα ισχύει το του Παύλου: «*Η εξουσία ουκ εική την μάχαιραν φορεί*» και: «*Πάσα ψυχή εξουσίαις υπερεχούσαις υποτασσέσθω*». Όταν έρχεται ο άλλος να μας σκοτώσει, η Πολιτεία έχει την δύναμη και το δικαίωμα να κάνει νόμιμη άμυνα.

Δεν είναι, λοιπόν, ανεφάρμοστα όσα λέγει ο Χριστός. Εκείνος που ζητά αγάπη στις σχέσεις των λαών, ας την εφαρμόσει πρώτα στην οικογένειά του και μετά βλέπουμε. Την εφαρμόζει αυτός στην γυναίκα του; Την εφαρμόζει στα παιδιά του; Στους συγγενείς του; Στην πολυκατοικία που μένει; Γιατί παραξενευόμεθα, όταν δεν υπάρχει αγάπη μεταξύ των λαών, εφ' όσον οι ίδιοι παραμελούμε την αγάπη προς τον πλησίον;

(«Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα» - Καθοδηγώντας τον λαό του Θεού)

(Πηγή ηλ. κειμένου: egolpion.com)